

§ 18 II. A. 11. a. (Veterinær- og Landbohøjskolenes Lønninger), § 20 I. A. 3. (Til Bestyrelse af Fængselsvæsenet) og § 24 Statsanstalten for Livsforsikring B. 1. (Honorarer), under de Samraad, der have fundet Sted med vedkommende Ministre om de paagældende Poster, forbeholdt sig sin Stilling med Hensyn til de Honorarer, som under en ved Indehavernes Udnævnelse til Ministre foranlediget midlertidig Ordning, ere tillagte de Personer, der ere konstituerede i Stillingerne som eller hjem det er overdraget indtil videre at varetage Forretningerne som henholdsvis 1) Direktør for Veterinær- og Landbohøjskolen, 2) Overinspektør for Fængselsvæsenet og 3) 5te Direktør ved Statsanstalten for Livsforsikring.

Efter hvad der er meddelt mig fra vedkommende Ministre, grundes de nævnte Forbehold paa, at det Spørgsmaal er blevet rejst i Udvalget, om ikke Regelen i Lov af 26de Marts 1870, indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m. § 6, 2det Stykke — og da i de foreliggende Tilfælde særlig Regelen i det nævnte Lovbuds 3die Punktum — her maa finde Anvendelse.

Da efter Administrationens Formening det nævnte Spørgsmaal maa besvares benægtende, har jeg fundet mig foranlediget til, under et og for at undgaa Gentagelser, at gøre Udvalget rede for de Grunde, der medføre Uændeligheden af det nævnte Lovbud i de foreliggende Tilfælde.

Loven af 26de Marts 1870, § 6, 2det Stykke, angaar det Tilfælde, at der gives en Embeds- eller Bestillingsmand Konstitution i andet Embede eller Bestilling. Dette, at Konstitutionen skal være i „andet Embede eller Bestilling“, foreligger ikke her. De tre omtalte Stillinger ere nemlig ikke Embeder eller Bestillinger i den i det nævnte Lovbud forudsatte Betydning. At Indehaverne af disse Stillinger skulde være Bestillingsmænd, er paa Forhaand udelukket ved Stillingerne Karakter, og en saadan Opfattelse er i alt Fald udelukket af den samme Grund, som udelukker Stillingerne fra at henregnes til Embeder. Hensørelsen under Begrebet om Embede er ikke udelukket ved Stillingerne egen Karakter, men Udelukkelsen grunder sig paa Lovens positive Bestemmelse. Ved de Love, i hvilke de nævnte Stillingers Bestaaen direkte eller indirekte er hjemlet, har det nemlig været Lovgiverens umiskendelige og fuldt bevidste Hensigt at give disse en Særstilling uden for de om Embeder gældende Lønnings- og Pensjonsregler. For saa vidt de paagældende Stillinger tidligere havde Karakteren af Embeder, blev denne Egenstøb ophævet og Vederlaget ordnet paa en af alle Embedslønningsregler ganske uafhængig Maade. Dette Vederlag for disse betegnedes eller forudsattes betegnet som Honorar, og i denne Betegnelse fandt man et ikke for Misforstaaelser udsat Udtryk for den Tanke, at Stillingen ikke eller ikke længere skulde betragtes som et Embede, der var de almindelige for Embeder gældende Lønnings- og Pensjonsregler undergivet. Ligefom det herester har været uomtvistet, at disse og lignende honorerede Hverv ikke medførte den for Embeder sikrede Pensjonsret, saaledes har der heller ikke nogen Sinde været Tale om at anvende paa dem Bestemmelserne i Loven af 26de Marts 1870, § 5, eller i dens § 6.

At den ovenfor skildrede Særstilling er hjemlet for de Hverv, der her er Tale om, fremgaar, som bemærket, af de Love, paa hvilke deres Bestaaen direkte eller indirekte er grundet. Jeg skal herom nærmere bemærke følgende. Hvad angaar Stillingen som Overinspektør for Fængselsvæsenet, blev et Embede med dette Navn oprettet ved fgl. Resolution af 27de November 1848. I det i Rigsdagssamlingen 1860—61 forelagte Lovforslag, som ligger til Grund for Loven af 19de Februar 1861 (om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd), var der i Forslagets § 18 optaget en Bestemmelse, som gik ud paa at opretholde Stillingen som Embede, men i den Stikkelse, i hvilken Forslaget blev til Lov, bortfaldt denne Bestemmelse. Stillingen forsvandt som Embede og i Stedet derved blev der i Lovens § 25 stillet en Sum til Raadighed til Bestyrelse af Fængselsvæsenet. I Medfør heraf oprettedes ved fgl. Resolution af 4de Maj 1861 et saakaldet Kontor for Fængselsvæsenet, og der tillagdes den Mand, hvem det overdrogs at forestaa dette, et aarligt „Honorar“ af den nævnte Sum. Denne Ordning bibeholdtes ved Lønningsloven for Justitsministeriet af 25de Marts 1871, som det fremgaar af dens § 12. Da i 1884 Overbestyrelsen for Fængselsvæsenet paa ny henlagdes under en Overinspektør, var det derved ikke et Embede, som tildeltes denne; men der tillagdes ham det samme Honorar af Raadighedssummen, der havde været tillagt den tidligere Bestyrer af Fængselkontoret. I det væsentlige paa lignende